



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 187

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 august 1997

SUMAR

	<u>Pagina</u>
REPUBLICĂRI	
Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.....	1-8

REPUBLICĂRI

LEGEA Nr. 47/1992*) privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Curtea Constituțională este unica autoritate de jurisdicție constituțională în România.

(2) Curtea Constituțională este independentă față de orice altă autoritate publică și se supune numai Constituției și prezentei legi.

(3) Scopul Curții Constituționale este garantarea supremației Constituției.

Art. 2. — (1) Curtea Constituțională asigură controlul constituționalității legilor, a regulamentelor Parlamentului și a ordonanțelor Guvernului.

(2) Sunt neconstituționale prevederile actelor normative prevăzute la alin. (1), care încalcă dispozițiile sau principiile Constituției.

(3) În exercitarea controlului, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra problemelor de drept, fără a putea modifica sau completa prevederea legală supusă controlului. De asemenea, Curtea Constituțională nu se poate pronunța asupra modului de interpretare și aplicare a legii, ci numai asupra înțeleșului său contrar Constituției.

Art. 3. — (1) Competența Curții Constituționale este cea stabilită prin Constituție.

(2) Curtea Constituțională este singura în drept să hotărască asupra competenței sale. Ea hotărăște în cazurile expres și limitativ prevăzute în art. 144 din Constituție.

(3) Competența Curții Constituționale, stabilită potrivit alin. (2), nu poate fi contestată de nici o autoritate publică.

*) Republicată în temeiul art. III din Legea nr. 138 din 24 iulie 1997, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 170 din 25 iulie 1997, dându-se textelor o nouă numerotare.

Legea nr. 47 din 18 mai 1992 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 101 din 22 mai 1992.

Art. 4. — (1) Judecătorii Curții Constituționale sunt independenți în exercitarea atribuțiilor lor și inamovibili pe durata mandatului.

(2) Judecătorii Curții Constituționale nu pot fi trași la răspundere pentru opiniile și voturile exprimate la adoptarea soluțiilor.

Art. 5. — Autoritățile publice, instituțiile, regiile autonome, societățile comerciale și orice alte organizații sunt obligate să comunice informațiile, documentele și actele pe care le dețin, cerute de Curtea Constituțională pentru realizarea atribuțiilor sale.

Art. 6. — Sediul Curții Constituționale este în municipiul București.

CAPITOLUL II

Organizarea Curții Constituționale

Art. 7. — (1) Curtea Constituțională se compune din 9 judecători numiți pentru un mandat de 9 ani, care nu poate fi prelungit sau înnoit.

(2) Trei judecători sunt numiți de Camera Deputaților, trei de Senat și trei de Președintele României.

(3) Curtea Constituțională se înnoiește cu o treime din numărul judecătorilor din 3 în 3 ani.

(4) Fiecare Cameră a Parlamentului numește, cu votul majorității membrilor săi, la propunerea Biroului permanent și pe baza recomandării Comisiei juridice, în calitate de judecător, persoana care a întrunit numărul cel mai mare de voturi.

(5) Candidaturile se pot depune la Comisia juridică de grupurile parlamentare, de deputați și de senatori. Fiecare candidat va depune „curriculum vitae” și actele doveditoare că îndeplinește condițiile prevăzute de Constituție. Candidații vor fi audiați de comisie și de plenul Camerei. Raportul Comisiei juridice se va referi, motivat, la toți candidații.

Art. 8. — (1) Curtea Constituțională își desfășoară activitatea în plen, în condițiile prezentei legi și ale Regulamentului de organizare și funcționare a Curții Constituționale, iar actele Curții se adoptă cu votul majorității judecătorilor, dacă prin prezenta lege nu se prevede altfel.

(2) Cvorumul pentru plenul Curții Constituționale este de două treimi din numărul judecătorilor Curții.

Art. 9. — (1) Curtea Constituțională are un președinte ales prin vot secret, pentru o perioadă de 3 ani, cu

majoritatea voturilor judecătorilor, în termen de 5 zile de la înnoirea Curții.

(2) Pentru alegerea președintelui, fiecare grupă de judecători numiți de Camera Deputaților, de Senat și de Președintele României poate propune o singură candidatură. Dacă la primul tur de scrutin nici un candidat nu întrunește majoritatea voturilor, se va proceda la al doilea tur de scrutin între primii doi clasați sau trași la sorți, dacă toți candidații obțin același număr de voturi. Operațiunile de alegere a președintelui sunt conduse de judecătorul cel mai în vârstă.

(3) Președintele numește un judecător care îi va ține locul în timpul absenței.

Art. 10. — (1) În caz de vacanță a funcției, se alege un președinte până la încheierea perioadei de 3 ani prevăzute la art. 9 alin. (1).

(2) Alegerea are loc în termen de 5 zile de la constatarea vacanței, potrivit procedurii prevăzute la art. 9 alin. (2).

Art. 11. — (1) Președintele Curții Constituționale are următoarele atribuții:

a) coordonează activitatea Curții Constituționale și repartizează cauzele spre rezolvare;

b) convoacă și prezidează ședințele în plen ale Curții Constituționale;

c) reprezintă Curtea Constituțională în fața autorităților publice și a altor organizații, române sau străine;

d) constată cazurile de încetare a mandatului judecătorilor, prevăzute în prezenta lege, și sesizează autoritățile publice care i-au numit, pentru ocuparea postului devenit vacant;

e) îndeplinește alte atribuții prevăzute de lege sau de Regulamentul de organizare și funcționare a Curții Constituționale.

(2) Președintele supraveghează activitatea de ordonator de credite a secretarului general al Curții Constituționale.

CAPITOLUL III

Competența Curții Constituționale

Secțiunea 1

Dispoziții comune

Art. 12. — (1) Curtea Constituțională poate fi sesizată pentru cazurile expres și limitativ prevăzute de art. 144 din Constituție și în condițiile stabilite potrivit prezentei legi.

(2) Sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate.

Art. 13. — (1) Curtea Constituțională, potrivit competenței stabilite în art. 144 din Constituție, pronunță decizii, hotărâri și emite avize, după cum urmează:

A. Decizii, în cazurile în care:

a) se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Curții Supreme de Justiție, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori, precum și, din oficiu, asupra inițiativelor de revizuire a Constituției;

b) se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori;

c) hotărăște asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea legilor și a ordonanțelor;

d) hotărăște asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic.

B. Hotărâri, în cazurile în care:

a) veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului;

b) constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului;

c) veghează la respectarea procedurii pentru organizarea și desfășurarea referendumului și confirmă rezultatele acestuia;

d) verifică îndeplinirea condițiilor pentru exercitarea inițiativei legislative de către cetățeni.

C. Avize consultative pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României.

(2) Deciziile și hotărârile se pronunță în numele legii.

Art. 14. — (1) Ședințele de judecată sunt publice, în afară de cazul în care, din motive întemeiate, plenul hotărăște ședința secretă.

(2) Părțile au acces la lucrările dosarului.

(3) Actele și lucrările Curții Constituționale, pe baza cărora aceasta pronunță deciziile și hotărârile ori emite avizele prevăzute la art. 13, nu sunt destinate publicității.

Art. 15. — Cererile adresate Curții Constituționale sunt scutite de taxe de timbru.

Art. 16. — Procedura jurisdicțională prevăzută de prezenta lege se completează cu regulile procedurii civile, în

măsura în care ele sunt compatibile cu natura procedurii în fața Curții Constituționale. Compatibilitatea se hotărăște exclusiv de Curte.

Secțiunea a 2-a

Procedura jurisdicțională

1. Controlul constituționalității legilor înainte de promulgare

Art. 17. — (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora, la sesizarea Președintelui României, a unuia dintre președinții celor două Camere, a Guvernului, a Curții Supreme de Justiție, a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

(2) În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului și Curții Supreme de Justiție și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de 2 zile.

(3) Data la care legea a fost depusă la secretarii generali ai Camerelor se aduce la cunoștință în plenul fiecărei Camere în termen de 24 de ore de la depunere. Depunerea și comunicarea se fac numai în zilele în care Camerele Parlamentului lucrează în plen.

(4) Sesizarea făcută de parlamentari se trimite Curții Constituționale în ziua primirii ei, de către secretarul general al Camerei respective.

Art. 18. — (1) În cazul sesizării Curții Constituționale de unul dintre președinții celor două Camere ale Parlamentului, de parlamentari, de Guvern sau de Curtea Supremă de Justiție, aceasta va comunica Președintelui României sesizarea primită, în ziua înregistrării.

(2) Dacă sesizarea s-a făcut de Președintele României, de parlamentari sau de Curtea Supremă de Justiție, Curtea Constituțională o va comunica, în termen de 24 de ore de la înregistrare, președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, precizând și data când vor avea loc dezbaterile.

(3) Dacă sesizarea s-a făcut de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului, Curtea Constituțională o va comunica președintelui celeilalte Camere, precum și Guvernului, iar dacă sesizarea s-a făcut de către Guvern, Curtea o va comunica președinților celor două Camere ale Parlamentului, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

Art. 19. — (1) Până la data dezbaterilor, președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul pot prezenta, în scris, punctul lor de vedere.

(2) Punctul de vedere al Guvernului se prezintă numai sub semnătura primului-ministru.

Art. 20. — (1) Dezbaterile are loc în plenul Curții Constituționale, cu participarea judecătorilor Curții, pe baza sesizării, a documentelor și a punctelor de vedere primite, atât asupra prevederilor menționate în sesizare cât și asupra celor de care, în mod necesar și evident, nu pot fi dissociate.

(2) Decizia se pronunță, în urma deliberării, cu votul majorității judecătorilor și se comunică Președintelui României. Decizia prin care se constată neconstituționalitatea legii se comunică și președinților celor două Camere ale Parlamentului, în scopul deschiderii procedurii prevăzute de art. 145 alin. (1) din Constituție.

(3) Decizia se publică în Monitorul Oficial al României.

2. Controlul constituționalității regulamentelor Parlamentului

Art. 21. — (1) Curtea Constituțională se pronunță asupra constituționalității regulamentelor Parlamentului, la sesizarea unuia dintre președinții celor două Camere, a unui grup parlamentar sau a unui număr de cel puțin 50 de deputați sau de cel puțin 25 de senatori.

(2) În cazul în care sesizarea se face de parlamentari, ea se trimite Curții Constituționale de către secretarul general al Camerei din care aceștia fac parte, în ziua depunerii, iar Curtea Constituțională o va comunica, în termen de 24 de ore de la înregistrare, președinților celor două Camere, cu precizarea datei când va avea loc dezbaterile.

(3) Până la data dezbaterii, președinții Camerelor pot comunica punctul de vedere al birourilor permanente.

Art. 22. — (1) Dezbaterile are loc în plenul Curții Constituționale, pe baza sesizării și a punctelor de vedere primite.

(2) Decizia se pronunță cu votul majorității judecătorilor Curții și se aduce la cunoștință Camerei al cărei regulament a fost dezbătut.

(3) Decizia se publică în Monitorul Oficial al României.

(4) Dacă prin decizie se constată neconstituționalitatea unor dispoziții ale regulamentului, Camera sesizată va reexamina aceste dispoziții, pentru punerea lor de acord cu prevederile Constituției.

3. Soluționarea excepției de neconstituționalitate

Art. 23. — (1) Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, de care depinde soluționarea cauzei.

(2) Excepția poate fi ridicată la cererea uneia dintre părți sau, din oficiu, de către instanța de judecată.

(3) Nu pot face obiectul excepției prevederile legale a căror constituționalitate a fost stabilită potrivit art. 145 alin. (1) din Constituție sau prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale.

(4) Sesizarea Curții Constituționale se dispune de către instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de neconstituționalitate, printr-o încheiere care va cuprinde punctele de vedere ale părților, opinia instanței asupra excepției, și va fi însoțită de dovezile depuse de părți. Dacă excepția a fost ridicată din oficiu, încheierea trebuie motivată, cuprinzând și susținerile părților, precum și dovezile necesare.

(5) Pe perioada soluționării excepției de neconstituționalitate judecarea cauzei se suspendă.

(6) Dacă excepția este inadmisibilă, fiind contrară prevederilor alin. (1), (2) sau (3), instanța o respinge printr-o încheiere motivată, fără a mai sesiza Curtea Constituțională.

Art. 24. — (1) Primind încheierea prevăzută la art. 23 alin. (4), președintele Curții Constituționale va desemna pe unul dintre judecători ca raportor și va comunica încheierea prin care a fost sesizată Curtea Constituțională președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, indicându-le data până la care pot să trimită punctul lor de vedere. Prevederile art. 19 alineatul ultim se aplică în mod corespunzător.

(2) Judecătorul desemnat ca raportor, potrivit alin. (1), este obligat să ia măsurile necesare pentru administrarea probelor la data judecării.

(3) Termenul de judecată se stabilește de președintele Curții, la data depunerii raportului.

(4) Judecata are loc pe baza raportului prezentat de judecătorul-raportor, a încheierii prin care a fost sesizată Curtea Constituțională, a punctelor de vedere prezentate potrivit alin. (1), a probelor administrate, a susținerilor părților, cu citarea acestora și a Ministerului Public.

(5) Părțile pot fi reprezentate prin avocați cu drept de a pleda la Curtea Supremă de Justiție.

Art. 25. — (1) Decizia prin care se constată neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare este definitivă și obligatorie.

(2) În caz de admitere a excepției, Curtea se va pronunța și asupra constituționalității altor prevederi din actul atacat, de care, în mod necesar și evident, nu pot fi disociate prevederile menționate în sesizare.

(3) Deciziile sunt obligatorii de la data publicării lor în Monitorul Oficial al României și produc efecte numai pentru viitor.

(4) Deciziile pronunțate în condițiile alin. (1) se comunică celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

4. Respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României

Art. 26. — Curtea Constituțională veghează la respectarea procedurii pentru alegerea Președintelui României și confirmă rezultatele sufragiului în condițiile prevăzute de legea pentru alegerea Președintelui României.

Art. 27. — Hotărârile Curții Constituționale se adoptă în plen, cu votul majorității judecătorilor Curții.

5. Judecarea contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic

Art. 28. — (1) Curtea Constituțională decide asupra contestațiilor care au ca obiect constituționalitatea unui partid politic.

(2) Contestația privind constituționalitatea unui partid politic poate fi formulată de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului sau de Guvern. Președintele Camerei poate formula contestația numai pe baza unei hotărâri adoptate de Cameră cu votul majorității membrilor săi.

(3) Contestația trebuie motivată și va fi însoțită de dovezi pe care se întemeiază.

Art. 29. — (1) Pentru soluționarea contestației, președintele Curții Constituționale va desemna un judecător ca raportor, care este obligat să o comunice, împreună cu actele doveditoare, partidului politic la care se referă contestația, precizându-i data până la care poate depune un memoriu în apărare, însoțit de dovezile corespunzătoare.

(2) Contestația se judecă de plenul Curții Constituționale, cu citarea contestatorului, a partidului politic a cărui constituționalitate este contestată și a Ministerului Public, pe baza raportului prezentat de judecătorul desemnat în acest scop și a probelor administrate, iar decizia se pronunță cu votul majorității judecătorilor Curții.

(3) Camera Parlamentului care a depus contestația poate fi reprezentată de persoana desemnată de aceasta, iar Guvernul, de Ministerul Justiției. Partidul politic poate fi reprezentat și prin avocat cu drept de a pleda în fața Curții Supreme de Justiție.

(4) Decizia Curții nu este supusă nici unei căi de atac și se publică în Monitorul Oficial al României.

Art. 30. — (1) Partidele politice pot fi declarate neconstituționale în cazurile prevăzute de art. 37 alin. (2) din Constituție.

(2) Decizia de admitere a contestației se comunică Tribunalului Municipiului București, pentru radierea partidului politic neconstituțional din evidența partidelor politice legal constituite.

6. Emiterea avizului pentru suspendarea din funcție a Președintelui României

Art. 31. — (1) Curtea Constituțională dă aviz consultativ pentru propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României.

(2) Propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României împreună cu dovezile pe care se întemeiază se trimit în copie Curții Constituționale, de președintele care a condus ședința comună a celor două Camere.

(3) Președintele Curții Constituționale, primind cererea, va desemna 3 judecători ca raportori, câte unul dintre judecătorii numiți de Camera Deputaților, Senat și Președintele României, care vor efectua toate investigațiile necesare.

Art. 32. — (1) Avizul cu privire la suspendarea din funcție a Președintelui României se emite de plenul Curții Constituționale, cu votul majorității judecătorilor Curții, pe baza dezbaterii raportului prezentat de cei 3 judecători desemnați în acest scop, a propunerii de suspendare, a dovezilor și a investigațiilor făcute.

(2) Președintele României va fi încunoștințat asupra datei fixate pentru dezbateri și poate da explicații cu privire la faptele ce i se impută.

(3) Avizul Curții Constituționale se comunică președinților celor două Camere și Președintelui României.

7. Constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României

Art. 33. — (1) Curtea Constituțională constată existența împrejurărilor care justifică interimatul în exercitarea funcției de Președinte al României și comunică cele constatate Parlamentului și Guvernului.

(2) Vacanța funcției de Președinte al României se constată la cererea președintelui uneia dintre Camerele Parlamentului sau a președintelui interimar care exercită atribuțiile Președintelui României în perioada cât acesta este suspendat din funcție.

(3) În cazul în care Președintele României a fost suspendat din funcție, cererea pentru constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul se face de președintele care a condus lucrările ședinței comune a celor două Camere ale Parlamentului, pe baza hotărârii adoptate în ședința comună.

(4) Dacă interimatul funcției de Președinte al României se datorează imposibilității temporare de a-și exercita atribuțiile, cererea se face de Președintele României sau de președintele uneia dintre Camerele Parlamentului.

Art. 34. — Cererea pentru constatarea existenței împrejurărilor care justifică interimatul funcției de Președinte al României va fi însoțită de dovezile necesare, iar constatarea acestor împrejurări se face de plenul Curții Constituționale, cu votul majorității judecătorilor.

Secțiunea a 3-a

Alte dispoziții

Art. 35. — Procedura pentru verificarea îndeplinirii condițiilor de exercitare a inițiativei legislative de către cetățeni, pentru verificarea respectării regulilor de organizare și desfășurare a referendumului și de confirmare a rezultatului acestuia se stabilește prin legile privind reglementarea acestor activități.

Art. 36. — (1) Înainte de sesizarea Parlamentului pentru inițierea procedurii legislative de revizuire a Constituției, proiectul de lege sau propunerea legislativă se depune la Curtea Constituțională, care este obligată ca, în termen de 10 zile, să se pronunțe asupra constituționalității sale.

(2) Decizia Curții Constituționale se pronunță în plen, cu votul a două treimi din numărul judecătorilor Curții, și se comunică celor care au inițiat proiectul de lege sau propunerea legislativă ori, după caz, reprezentantului acestora. Decizia se publică în Monitorul Oficial al României.

(3) Proiectul de lege sau, după caz, propunerea legislativă se depune la Curte, însoțită de avizul Consiliului Legislativ.

(4) Proiectul de lege sau propunerea legislativă poate fi prezentată Parlamentului numai împreună cu decizia Curții Constituționale comunicată potrivit alin. (2).

CAPITOLUL IV

Judecătorii Curții Constituționale

Art. 37. — (1) Judecătorii Curții Constituționale trebuie să aibă pregătire juridică superioară, înaltă competență profesională și o vechime de cel puțin 18 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior.

(2) Funcția de judecător este incompatibilă cu oricare altă funcție publică sau privată, cu excepția funcțiilor didactice din învățământul juridic superior.

Art. 38. — Numirea judecătorilor, în condițiile prezentei legi, se poate face numai cu acordul prealabil, exprimat în scris, al candidatului. În cazul în care candidatul ocupă o funcție incompatibilă cu aceea de judecător al Curții Constituționale sau face parte dintr-un partid politic, acordul trebuie să cuprindă angajamentul candidatului de a demisiona, la data numirii, din acea funcție sau din partidul politic al cărui membru este.

Art. 39. — (1) Judecătorii Curții Constituționale vor depune, în fața Președintelui României și a președinților celor două Camere ale Parlamentului, următorul jurământ:
„Jur să respect și să apăr Constituția, îndeplinindu-mi cu bună-credință și fără părtinire obligațiile de judecător al Curții Constituționale. Așa să-mi ajute Dumnezeu!”

(2) Jurământul se depune individual. Judecătorii Curții își vor exercita funcția de la data depunerii jurământului.

Art. 40. — Judecătorii Curții Constituționale sunt obligați:

- a) să-și îndeplinească funcția încredințată cu imparțialitate și în respectul Constituției;
- b) să păstreze secretul deliberărilor și al voturilor și să nu ia poziție publică sau să dea consultații în probleme de competența Curții Constituționale;
- c) în adoptarea actelor Curții Constituționale să-și exprime votul afirmativ sau negativ, abținerea de la vot nefiind permisă;
- d) să comunice președintelui Curții Constituționale orice activitate care ar putea atrage incompatibilitatea cu mandatul pe care îl exercită;
- e) să nu permită folosirea funcției pe care o îndeplinesc în scop de reclamă comercială sau propagandă de orice fel;
- f) să se abțină de la orice activitate sau manifestări contrare independenței și demnității funcției lor.

Art. 41. — Stabilirea abaterilor disciplinare ale judecătorilor, a sancțiunilor și a modului de aplicare a acestora este de competența exclusivă a plenului Curții Constituționale.

Art. 42. — (1) Judecătorii Curții Constituționale nu pot fi arestați sau trimiși în judecată penală ori contravențională decât cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților, al Senatului sau a Președintelui României, după caz, și la cererea procurorului general al Parchetului de pe lângă Curtea Supremă de Justiție.

(2) Competența de judecată, pentru infracțiunile săvârșite de judecătorii Curții Constituționale, aparține Curții Supreme de Justiție, Secția penală.

(3) De la data trimiterii în judecată penală, judecătorul Curții Constituționale este suspendat de drept din funcția sa. În caz de condamnare definitivă, el este exclus de drept, iar în caz de achitare, suspendarea încetează.

Art. 43. — (1) Mandatul de judecător al Curții Constituționale încetează:

a) la expirarea termenului pentru care a fost numit sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de excludere de drept ori de deces;

b) în situațiile de incompatibilitate sau de imposibilitate a exercitării funcției de judecător mai mult de 6 luni;

c) în caz de încălcare a prevederilor art. 16 alin. (3) sau ale art. 37 alin. (3) din Constituție sau pentru încălcarea gravă a obligațiilor prevăzute la art. 40.

(2) Constatarea încetării mandatului, potrivit lit. a), se face de președintele Curții Constituționale, iar în celelalte cazuri, încetarea mandatului se hotărăște în plen, cu votul majorității judecătorilor Curții.

Art. 44. — (1) Cu 3 luni înainte de expirarea mandatului fiecărui judecător, președintele Curții sesizează pe președintele Camerei Parlamentului care a numit judecătorul sau, după caz, pe Președintele României, solicitându-l să numească un altul în locul lui; numirea trebuie efectuată cu cel puțin o lună înainte de încetarea mandatului judecătorului predecesor.

(2) În cazul în care mandatul a încetat înainte de expirarea duratei pentru care judecătorul a fost numit, iar perioada rămasă depășește 6 luni, președintele va sesiza autoritatea publică prevăzută la alin. (1), în termen de cel mult 3 zile de la data încetării mandatului, în vederea numirii unui nou judecător. Mandatul judecătorului astfel numit încetează la expirarea duratei mandatului pe care l-a avut judecătorul înlocuit.

(3) În cazul în care perioada pentru care a fost numit noul judecător, potrivit alin. (2), este mai mică de 3 ani, acesta va putea fi numit, la reînnoirea Curții Constituționale, pentru un mandat complet de 9 ani.

Art. 45. — (1) După încetarea mandatului ca urmare a expirării perioadei pentru care el a fost acordat, judecătorul are dreptul să revină în postul ocupat anterior, dacă numirea sa la Curtea Constituțională s-a făcut cu condiția rezervării acestuia.

(2) În cazul în care judecătorul ocupa un post de magistrat, rezervarea postului este obligatorie.

(3) În perioada cât este rezervat, postul prevăzut la alin. (1) și (2) poate fi ocupat numai prin contract de muncă pe durată determinată.

Art. 46. — Președintele Curții Constituționale este asimilat cu președintele Curții Supreme de Justiție, iar judecătorii Curții Constituționale, cu vicepreședintele Curții Supreme de Justiție.

CAPITOLUL V

Personalul de specialitate și administrativ

Art. 47. — (1) Curtea Constituțională are 10 magistrați-asistenți, subordonați președintelui Curții, dintre care unul este magistrat-asistent șef.

(2) Magistrații-asistenți trebuie să aibă pregătire juridică superioară și o vechime de cel puțin 10 ani în activitatea juridică sau în învățământul juridic superior. Ei sunt încadrați prin concurs. Comisia de examinare, formată din 5 judecători ai Curții, se numește de către președintele Curții Constituționale.

(3) Magistrații-asistenți sunt asimilați cu magistrații-asistenți de la Curtea Supremă de Justiție.

(4) Magistrații-asistenți participă la pregătirea lucrărilor și la redactarea actelor emise de Curte și pot fi consultați la deliberări. De asemenea, acestora le revin obligațiile prevăzute la art. 40, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 48. — (1) Secretariatul Curții Constituționale este condus de un secretar general, asimiliat funcției de secretar de stat, numit și revocat de plenul Curții dintre juriștii cu o vechime în activitatea juridică de cel puțin 10 ani și activitate meritorie.

(2) Nomenclatorul funcțiilor Secretariatului Curții și numărul de personal de specialitate și administrativ se aprobă de plenul Curții. În cadrul secretariatului funcționează un compartiment de documentare, cercetare și informatică și alte compartimente necesare activității Curții.

(3) Secretarul general își desfășoară activitatea sub supravegherea președintelui Curții Constituționale. El asigură pregătirea, organizarea și coordonarea lucrărilor Curții și este ordonator de credite, în condițiile art. 11 alin. (2).

(4) Atribuțiile secretarului general și cele ale personalului Secretariatului Curții Constituționale se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare a Curții.

(5) Salarizarea personalului Secretariatului Curții se face potrivit legii privitoare la salarizarea personalului Curții Supreme de Justiție.

CAPITOLUL VI

Sanctiuni, dispoziții finale și tranzitorii

Art. 49. — (1) Curtea Constituțională are un buget propriu, care face parte integrantă din bugetul de stat.

(2) Proiectul de buget se aprobă, cu avizul consultativ al Ministerului Finanțelor, de plenul Curții, și se înaintează Guvernului pentru a fi inclus distinct în proiectul bugetului de stat supus legiferării. Eventualele obiecții ale Curții Constituționale la proiectul de buget al Guvernului se prezintă Parlamentului spre soluționare.

Art. 50. — (1) Prima Curte Constituțională se constituie în cel mult 10 zile de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României.

(2) În acest scop, fiecare Cameră a Parlamentului numește câte 3 judecători, pentru o perioadă de 3, 6 și 9 ani, cu respectarea prevederilor art. 7 alin. (4). Judecătorii vor fi numiți în ordinea numărului de voturi

exprimate pentru fiecare candidat. De asemenea, Președintele României numește 3 judecători pentru aceleași perioade.

(3) În termen de 3 zile de la constituire, Curtea își alege președintele, iar în termen de 10 zile adoptă regulamentul de organizare și funcționare.

Art. 51. — Când Curtea Constituțională constată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată și că a fost ridicată cu rea-credință pentru a întârzia rezolvarea procesului, ea poate sancționa partea care a invocat excepția cu o amendă de 10.000—100.000 lei.

Art. 52. — Refuzul unei autorități publice sau al oricărei organizații, de a comunica informațiile, documentele și actele pe care le deține, cerute de Curtea Constituțională, se sancționează cu o amendă de 10.000 lei pentru fiecare zi de întârziere.

Art. 53. — Amenzile prevăzute la art. 51 și art. 52 se aplică de președintele Curții Constituționale sau de președintele completului de judecată, prin încheiere motivată.

(2) Împotriva încheierii se poate face plângere în termen de 30 de zile de la comunicare și se soluționează de organul care a aplicat amenda. Încheierea este definitivă și executorie. Sumele de bani se fac venit la bugetul de stat.

Art. 54. — Pentru anul 1992, sumele necesare funcționării Curții Constituționale se asigură de Guvern, din rezerva bugetară aflată la dispoziția acestuia.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 668.55.58 și 335.01.11/4028.